

แป้งฝุ่น

แป้งฝุ่นทาตัว หรือประทงสาธาณสุข ใช้คำว่า “แป้งฝุ่นโรยตัว” โดยทั่วไปผลิตจากแร่หินชนิดหนึ่งเรียกว่าทัลค์ หรือเรียกว่าแป้งทัลค์ โดยการนำหินทัลค์มาไม่ให้ละเอียดอบให้แห้ง ฆ่าเชื้อ และแยกสิ่งแปลกปลอมออก แต่อาจมีแคลเซียมคาร์บอเนตชนิดผงละเอียดพิเศษปนอยู่ และอาจมีการเติมสารอื่น เช่น สารช่วยป้องกันความชื้น สารช่วยทำให้ผิวเย็น สารกันเสีย สารแต่งกลิ่นและสี แป้งฝุ่นมีคุณสมบัติช่วยผสมผสานและดูดซับความชื้นทำให้ผิวแห้งเนียนลื่น ดังนั้นแป้งฝุ่นจึงเหมาะสมที่จะใช้ในเมืองไทยที่มีอากาศร้อนอบอ้าว ใช้ทาตั้งแต่ใบหน้าจนถึงฝ่าเท้าเพื่อช่วยบรรเทาอาการอักเสบ ลดความเหนียวเหนอะหนะของผิว ระบายความร้อน ระบายเหงื่อ ระบายกลิ่น และป้องกันการระคายเคืองจากผ้าอ้อม หรือเครื่องนุ่งห่ม

ปัจจุบันแพทย์ได้ยืนยันว่าแป้งฝุ่นทาตัวสำหรับเด็กทุกวัยอาจทำให้เกิดอันตรายต่อเด็กได้ แป้งฝุ่นทาตัวจึงเป็นเครื่องสำอางควบคุมตั้งแต่วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๑ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขซึ่งกำหนดว่าต้องไม่มีวัตถุห้ามใช้ ไม่มีสารปนเปื้อน ใช้สีผสมถูกต้อง ถ้าเป็นแป้งฝุ่นโรยตัวสำหรับเด็กต้องไม่มีกรดบอริก เมนทอล และการบูร ถ้ามีส่วนผสมของกรดบอริก ต้องใช้ในอัตราส่วนไม่เกิน ร้อยละ ๓.๐ โดยน้ำหนัก ถ้ามีส่วนผสมของเมนทอล ต้องใช้ในอัตราส่วนไม่เกินร้อยละ ๑.๐ โดยน้ำหนัก และถ้ามีส่วนผสมของการบูร ต้องใช้ในอัตราส่วนไม่เกินร้อยละ ๑.๕ โดยน้ำหนัก

การใช้แป้งฝุ่นโรยตัวอาจทำให้เกิดอันตราย เช่น โรคภูมิแพ้ในเด็ก เนื่องจากผงแป้งจะกระจายฟุ้งลอยในอากาศ เมื่อสูดเข้าไปทีละน้อยเป็นเวลานาน ๆ จะเกิดการสะสมในปอด โดยที่เซลล์ภูมิคุ้มกันปอดจะดักจับแป้งไว้เป็นก้อน ทำให้มีอาการไอ

ดังนั้น เราควรหลีกเลี่ยงการใช้แป้งฝุ่นชนิดนี้ทาตัวเด็ก แต่ให้เลือกใช้แป้งฝุ่นที่มีส่วนผสมของวัตถุดิบธรรมชาติ เช่น แป้งข้าวโพด หรือแป้งข้าวเจ้าบริสุทธิ์ เพราะเป็นสารอินทรีย์ย่อยสลายได้ ไม่สะสมในปอดหรือไ้ร่่มผ้า ไม่ก่อให้เกิดอาการแพ้